

Hebreeën 1:5-2:1

De vorige keer heb ik op de bidstond met u stilgestaan bij de eerste verzen van de Hebreeënbrief. In dit gedeelte werd in een paar verzen al heel veel over de Here Jezus gezegd: God heeft door Hem gesproken, Hij is de afstraling, de afdruk van Gods wezen, Hij heeft de wereld geschapen, Hij heeft de reiniging van de zonden tot stand gebracht. En nu zit Hij aan de rechterhand van God.

Vanaf het 5e vers gaat de schrijver verder met het overtuigen van zijn lezers dat Jezus boven de engelen is gesteld. Want zo stelt de schrijver: *Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt Gij, ik heb U heden verwekt?*

De schrijver verwijst hier in één citaat naar meerdere Bijbelgedeelten. De uitspraak 'Mijn Zoon zijt Gij' is een citaat uit zowel het Oude als het Nieuwe Testament. We lezen in Matt. 3:17 dat Jezus gedoopt wordt in de Jordaan door Johannes de dooper. En dan klinkt er een stem uit de hemel: *deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb*. Exact dezelfde woorden klonken ook bij de verheerlijking op de berg toen Mozes en Elia verschenen. De apostel Petrus herinnert zich deze gebeurtenis later nog, en het feit dat Hij Gods stem heeft gehoord (2Petr.1) ziet hij als bewijs van de waarheid van het Evangelie.

Maar het citaat komt ook in zijn geheel voor in Psalm 2: 7: *Mijn zoon zijt gij, ik heb u heden verwekt*. Hoewel deze woorden in de eerste plaats gericht zijn aan koning David dragen ze een uitgesproken Messiaans karakter. En als deze woorden inderdaad over de Messias zijn gesproken dan mogen we in de woorden *ik heb u heden verwekt* een aanwijzing zien van de bijzondere geboorte van de Here Jezus. Van wie anders kan gezegd worden dat hij ontvangen is van de Heilige Geest. Dat Messiaanse karakter zien we ook terug bij dat 2^e citaat in Hebr. 1:5: *Ik zal hem tot een Vader zijn en Hij zal Mij tot een zoon zijn*. Dit vers is afkomstig uit 2 Sam. 7:14 en komt uit de belofte die God deed aan David dat Salomo de tempel mocht bouwen. Deze woorden zijn dus in de eerste plaats aan Salomo gericht. God beloofde aan David een zoon wiens troon voor immer bevestigd zou worden. De meeste uitleggers zien dit als aanwijzing dat de Messias uit het huis van David zou stammen en dat er nooit een eind zou komen aan het koningschap van de Messias. De schrijver van de Hebreeën zegt hier dat de titel Zoon van God alleen is weggelegd voor de Messias. Tot engelen is dat nooit gezegd. Weliswaar worden de engelen in het bijbelboek Job

(1:6) zonen Gods genoemd, maar nooit werd één individuele engel als Zoon van God aangeduid. Die aanduiding was alleen aan de Messias gegeven. Met deze aanhalingen wil de schrijver de relatie tussen God en de Messias als een vader-zoon relatie typeren.

Het zesde vers vinden we niet zo letterlijk terug in onze bijbel. *En wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt, spreekt Hij: en Hem moeten alle engelen Gods huldigen.* Waarschijnlijk wordt hier geciteerd uit Psalm 97:7. Daar staat in onze bijbel: *buigt u voor Hem neer, alle gij goden.* Het Hebr. Woord voor God of goden is elohim. Onze vertaling heeft dus dit woord vertaald met goden, maar in de tijd van de apostelen werd veel gebruik gemaakt van een bijbel vertaling in het Grieks, en in die vertaling van het Oude Testament is het woord elohim met engelen vertaald. En dat is de reden dat Hebreëen hier engelen heeft staan in plaats van goden. De schrijver van de Hebreëen brief wil benadrukken dat de engelen Christus zullen eerbewijzen als Hij weer komt. Want daar gaat het over, de wederkomst van Christus. Kijk maar naar het woord *wederom (6)*. Wanneer Hij wederom de eerstgeborene in de wereld brengt....

Ook in vs. 7 en 8 wil de schrijver het grote verschil tussen engelen en de Zoon van God benadrukken. Spreekt vers 7 over engelen als dienaars, vs. 8 heeft het over de Zoon die koning is. Een koning die zelfs God genoemd wordt . Een koning die voor eeuwig zit op een troon en een scepter van rechtmatigheid in zijn hand heeft. De scepter is het symbool van Koninklijke waardigheid.

Vs. 9 spreekt in de voltooide tijd. *Gerechtigheid hebt gij liefgehad en ongerechtigheid hebt gij gehaat.* Je krijgt de indruk dat hier, omdat er 'hebt liefgehad' staat, verwezen wordt naar een concrete gebeurtenis. Ik vermoed dat hier wordt verwezen naar de het lijden en sterven van de Here Jezus. De Here Jezus vervulde Gods gerechtigheid tot in de dood aan het kruis en zondigde niet. Daarom heeft God hem gezalft met vreugdeolie. Is het u opgevallen dat hier opnieuw de Here Jezus God wordt genoemd. Ditmaal met een citaat uit Psalm 45: *Daarom heeft U, o God, uw God met vreugdeolie gezalft.* In deze tekst is God degene die zalft en degene die gezalft wordt. Omdat onze tekst dit vers betreft op de Messias, mogen we aannemen dat de Here God degene is die zalft en de Messias ontvangt de zalving. En ook hier weer wordt de Messias God genoemd.

Ook in vs. 10 wordt het onderscheid tussen Jezus en de engelen verder uitgewerkt, al is het wat minder opvallend. In vs. 10 wordt Jezus de schepper genoemd van de hemel en de aarde: *Hij heeft de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn het werk uwer handen*. Die hemelen zullen vergaan, staat er dan, maar de Messias blijft. Bij de hemelen moeten we denken aan de woonplaats van de engelen. Die woonplaats van de engelen worden hier als vergankelijk neergezet tegenover de onvergankelijkheid van de Messias. De hemelen zullen als een kleed verslijten en als een mantel worden opgerold. Maar de Messias is eeuwig, zijn jaren zullen niet ophouden.

Ten slotte wijst de schrijver van de Hebreeënbrief zijn lezers nog eenmaal op het grote verschil tussen de Messias en de engelen. Van de engelen wordt gezegd dat zij dienende geesten zijn, ten dienste van hen, die het heil beërven. Daarvoor zijn er engelen. Ten dienste van ons. Maar van de Here Jezus wordt hier beleden dat Hij zit aan de rechterhand van God. Daar heerst Hij. Hij is de Koning. Wat een contrast. De Here Jezus wordt in dit gedeelte nadrukkelijk als God beleden. En wij mensen mogen kind van God zijn dankzij zijn verlossend werk aan het kruis van Golgotha. En de engelen zijn dienstknechten ten behoeve van ons.

Daar moeten we aan vasthouden. De Joodse lezers van de Hebreeënbrief moesten uitkijken dat ze niet zouden afdrijven. Een waarschuwing die we in de bijbel vaak te horen krijgen. Blijft bij hetgeen u geleerd is. Geef dwaalleraren geen kans u van de Here Jezus af te trekken. Drijf niet af. Het kan maar zo heel stilletjes gebeuren. Zoals een bootje waarvan het touw dat aan het anker zat heeft losgelaten. Heel stilletjes drijft het weg. Wij mogen verankerd zijn in de Here Jezus. Hij is ons houvast. Laten we in verbinding blijven met Hem. En laten we vooral elkaar daar bij helpen. Hij is onze God, die troont in de hemel. Hij is onze grote Verlosser. Een engel is een indrukwekkend wezen, maar ver daar bovenuit komt onze Heiland, Jezus. Hij is de Koning der koningen. Voor Hem zal elke knie zich buigen.

Amen.